

Translated by Edam Museum volunteers. Original text follows.

Winckel der Sijde stoffen en kostelijke Lakenen [Shop of silk fabrics and costly cloths]

(collection Stedelijk Museum de Lakenhal, Leiden)

Melchior Fockens writes the book "*richest Winckels der Sijde fabrics and costly cloth*" in 1662, and was based in Amsterdam. Artisans such as silk weavers and silkworms, bullion [knot] weavers and ribbon weavers had also come to Amsterdam (driven by political unrest or religious persecution) and they settled in the Jordaan in particular. A selection of merchandise in a 17th century fabric store:

Kamper linen,

carsaij; a sort of coarse woollen fabric, probably made in Kersey (Suffolk, England)

calemink, shiny woollen fabric

serge, twill woollen fabric

grain, flat woven woollen fabric in flat weave, often glazed

sargies de daen ([a sort of woollen material known as] sargie d 'Nîmes) woollen fabric from Nîmes

saij, light twill woollen fabric

Manchester bay, raw woollen fabric in plain weave

cloth, woollen fabric from carded yarn in plain weave

Camlet [originally from camel or goat's hair and silk or wool and cotton], woven in plain weave, smooth fabric

Polemite, dyed Camlet [A form of Camlet from two ply angora rabbit hair with worsted filling, made in Holland or France]

damask

ticking

silk

trijp [mohair, velour], silk wall hangings with woven scenes.

Before fabrics could be offered in the store, or were suitable as wall decorations, they still had to be painted. Because of the extremely toxic materials they contained, such companies had been forced, since 1591, to settle on the outskirts of the capital.

The beloved crimson red (often applied to the walls in city palaces) was obtained from rat herb (arsenic) and the much-used lead white (poisonous oxide) was equally infamous.

The silk-cloth makers, of which the well-known (Mennonite [religious order]) Van Lennep family settled at the Gouden Bocht [the golden bend along the Herengracht in Amsterdam], were mostly wealthy and they knew how to import the rough silk from all over the world: routes ran via Aleppo and Smyrna, to Italy (Venice, Naples, Bologna, Genoa and Bergamo). But, direct shipping and trading by the VOC [Dutch East India Company] was also on the agenda.

It is not widely known that raw silk was processed into silk yarns and fabrics in Amsterdam.

(background image Les Tissus du Chien Vert)

Winckel der Sijde stoffen en kostelijke Lakenen

coll. Stedelijk Museum de Lakenhal, Leiden

De 'rijkste Winckels der Sijde stoffen en kostelijke Lakenen' schrijft Melchior Fockens in 1662, waren gevestigd in Amsterdam. Ook ambachtslieden als zijdewevers en zijdereders, passement- en lintwevers waren naar Amsterdam gekomen (gedreven door politieke onrust of godsdienstvervolgingen) en zij hebben zich met name in de Jordaan gevestigd. Een greep uit de koopwaar in een 17^e eeuwse stoffen winkel:

Kamper linnen,

carsaij, groffe wollen stof, waarschijnlijk in Kersey (Engeland) gemaakt

calemink, glanzende wollen stof

serge, gekeperde wollen stof

grein, wollen stof in platbinding, vaak geglansd

sargies de daen (= sargie d' Nîmes) wollen stof uit Nîmes

saij, lichte gekeperde wollen stof

Manchester baai, ruwe wollen stof in platbinding

laken, wollen stof van geeraard garen in platbinding

camelot, in platbinding geweven, gladde stof

polemite, geverfde camelot

damast

beddentijk

zijde

trijp, wanddecoratie van zijde, met ingeweven taferelen.

Alvorens stoffen in de winkel konden worden aangeboden, of als wanddecoratie geschikt waren, moesten ze nog worden geverfd. Wegens de uiterst giftige materialen die daarin omgingen werden dergelijke bedrijfjes al sinds 1591 verplicht zich aan de rand van de hoofdstad te vestigen.

Het geliefde karmozijnrood (veelal op de wanden in stadspaleizen aangebracht) werd verkregen uit rattenkruid (arsenicum) en het veel gebruikte loodwit (giftige oxyde) was evenzeer berucht.

De zijdenlaken-fabrikeurs, waarvan bijvoorbeeld de zeer bekende (doopsgezinde) familie Van Lennep zich vestigde aan de Gouden Bocht, waren meestal kapitaalkrchtig en zij wisten de ruwe zijde van overal ter wereld te importeren: routes liepen via Aleppo en Smyrna, naar Italië (Venetië, Napels, Bologna, Genua en Bergamo). Maar ook rechtstreekse verscheping en verhandeling door de VOC was aan de orde.

Het is niet erg bekend, dat ruwe zijde in Amsterdam verwerkt werd tot zijden garens en stoffen.